

ОБЩА ПРИЕМНА ЗА
ГРАЖДАНИТЕ

стр. 3

Третата окончателна фаза
на проекта „Рода вода“

стр. 5

Братство

ISSN 2466-470

novo.bratstvo.rs

ГОДИНА IV • БРОЙ 76 • 11 октомври 2019 година • Безплатен екземпляр • Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ЗАСЕДАНИЕ НА НС НА БЪЛГАРСКОТО НАЦИОНАЛНО МАЛЦИНСТВО В СЪРБИЯ

стр. 2

Вестникът излиза с финансова подкрепа на Министерството на държавната администрация и местното самоуправление, благодарение на спечеления проект „Използвай моста“. Проектът се финансира от Бюджетния фонд за националните малцинства за програми и проекти от областта на културата за 2019 г. - договор №: 401-00-00386/2019-28/303

стр. 5

„МАКСА“
ТЪРСИ ОЩЕ ПАРИ,
ОБЩИНАТА НЕ ДАВА...

IFF PIERIA 2019.

26-28. September

GREECE - PARALIA/KATERINI

CERTIFICATE OF PARTICIPATION AND
ACKNOWLEDGEMENT

Folk dance group „CARIBROD“

Dimitrovgrad

SERBIA

ПОРЕДНА УСПЕШНА ИЗЯВА НА
КХД „ЦАРИБРОД“

стр. 8

ИНТЕГРИРА МУЛТИКУЛТУРАЛНОТО РАЗВИТИЕ МЕЖДУ СЪРБИЯ И БЪЛГАРИЯ

Портал
far.rs

FAR

MULTIMEDIJALNI INTERNET PORTAL
NA BUGARSKOM I SRPSKOM JEZIKU

ФАР

МУЛТИМЕДИЕН ПОРТАЛ
НА БЪЛГАРСКИ И СРПСКИ ЕЗИК

Президентът Вучич разговарял с представители на Сдружението „Да защитим реките на Стара планина“

ЩЕ СЕ ЗАБРАНИ ИЗГРАЖДАНЕТО НА ВЕЦ-ОВЕ В ЗАЩИТЕНИТЕ РАЙОНИ

В медиите тези дни бе разпространена информацията, че президентът на Сърбия Александър Вучич приел представители на Сдружението „Да защитим реките на Стара планина“.

Представителят на сдружението д-р Ратко Ристич, който е и декан в Лесничейския факултет в Белград, разкрил пред журналисти някои детайли от разговора, като подчертал, че президентът бил готов да предложи на правителството на Сърбия да забрани изграж-

дането на малки водноелектроцентрали (съкр. ВЕЦ-ове) в защитените райони в Сърбия.

Ристич казал, че в този случай Сърбия би станала първата страна в Европа, която би взела такова решение.

По отношение на ВЕЦ-овете, чието изграждане е в ход, Ристич споделил, че по време на разговора с президента било констатирано, че е нужно да се изготвят анализи, които ще покажат какво досега е построено в унисон със законо-

вите разпоредби, а какво е изградено извън тях. „Вярвам, че ще бъде извършен контрол на тези обекти. Нека да се надяваме, че ще се постигне съответно решение в предстоящия период“, заявил Ристич и споделил надеждата си, че Скупщина на Сърбия в скоро време ще приеме изменения в Закона за защита на природата, с които ще бъде възпрепятствано изграждането на ВЕЦ-ове в защитените райони.

На заседанието присъствал и мини-

стърът на енергетиката Александър Антич, както и представители на Министерството на строителството, транспорта и инфраструктурата.

Министър Антич след заседанието между другото оценил, че то е било конструктивно и че с представителите на Сдружението „Да защитим реките на Стара планина“ по време на разговора са, както се изразил, „намерени съвместни допирни точки“.

Б. Д.

Босилеград

ЗАСЕДАНИЕ НА НС НА БЪЛГАРСКОТО НАЦИОНАЛНО МАЛЦИНСТВО В СЪРБИЯ

На 1 октомври в Босилеград се проведе петото редовно заседание на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия, на което присъстваха 15 от общо 18 членове на съвета. Най-напред членовете разискуваха дейностите на Националния съвет в сферата на образованието, културата, информирането и служебната употреба на езика и писмото в периода между двете заседания.

Говорейки по темата за информирането, председателят на НС Стефан Стойков заяви, че с цел решаването на проблема във връзка със „старо“ „Братство“ ръководството на Националния съвет е провело редица срещи и разговори с представители на съответни държавни институции в Сърбия и изтъкна, че е оптимист по отношение на намирането на решение за този наболял проблем. Що се касае до „Ново Братство“, Стойков запозна присъстващите, че в момента финансовото положение в медията е стабилно, след като съветът е осигурил 6,1 милиона динара от републиканското правителство, а издателството е спечелило и 760 хиляди динара от конкурса на Министерството на държавната администрация и местното самоуправление за финансиране на проекти от Бюджетния фонд за национални малцинства. Той подчерта, че се надява осигурените средства да покрият разходите на ведомството за безпрепятствена работа до средата на 2020 година.

Председателят осведоми членовете на НС и за инициативата на белградската продукция „Корени“ и РТС за откриване на ежедневно предаване за националните малцинства по втора програма на РТС, в рамките на която да има и отделна редакция за български език, в която да бъдат ангажирани журналисти и оператори от Босилеград и Цариброд. НС на българското малцинство поискал терминът за излъчване на предаването да бъде по едно и също време.

Стойков каза още, че Община Бабушница е иницирала среща с Националния съвет във връзка с откриване на местно радио в Бабушница, което да излъчва програма на сръбски и на български

език и добави, че съветът ще поиска равнопоставеност на двата езика в тази електронна медия, тъй като в 7 бабушнички села освен сръбски в официална употреба е и български език.

По темата за образованието председателят на съвета изтъкна между другото, че в босилеградското основно училище във всички, с изключение на четвърти клас, има по една паралелка, в която обучението се провежда изцяло на майчин български език. Той посочи и че НС е направил всичко възможно от тази учебна година да се открие паралелка с обучение на български език и в първи клас в основното училище в Цариброд, обаче не се е стигнало до положителен резултат. Първоначално трима родители са изразили желание децата им да се учат на български език, обаче бройката не е била достатъчна за откриване на паралелка. По думите му, радва факта, че във всички класове в средните училища в Босилеград и Цариброд има по една паралелка с обучение на майчин български език.

Във връзка с образованието на майчин език кметът на Босилеград Владимир Захариев каза, че лично той и представителите на общинското ръководство

и училището са се ангажирали и след разговорите им с родителите се е стигнало до откриването на български паралелки. От това имат полза и учителите, понеже са създадени условия за увеличение на общия брой на часовете по всички предмети. Този пример трябва да последват и в Цариброд и от догодина и там да има паралелки с обучение на български език, изтъкна между другото Захариев.

Председателят на Изпълнителния съвет на НС д-р Ангел Йосифов заяви, че и общинските власти в Цариброд заедно с представителите на училището и НС трябва още по-усилено да се ангажират, така че от следващата учебна година и в основното училище в Цариброд да се открият паралелки, в които учениците изцяло ще се учат на български език. Аз съм оптимист и надявам се, че ще се изнамерят начини и в царибродското основно училище ще се открият паралелки с обучение на български език, добави д-р Йосифов.

На заседанието бе изтъкнато, че Националният съвет е отправил иск до съответните държавни институции за поставяне на двуезични табели с названия на всички населени места в Босилеградска

община, както и за поставяне на указателна табела на новопостроената магистрала при Владичин хан с надпис „Босилеград“ и Граничен пункт „Рибарци“.

Председателят Стойков осведоми членовете на съвета и във връзка с участието му в заседанието на Националния съвет на националните малцинства в Сърбия, председателстван от премиерката Ана Бърнабич, както и с участието му в заседанията, които председателите на националните съвети имат на всеки 3 месеца с омбудсмана на Република Сърбия Зоран Пашалич, с участието му на срещите с мисията на ОССЕ в Ниш, с представителите на Посолството на САЩ и други дейности.

НС взе решение за отпускане на 120 000 динара на Основното училище „Христо Ботев“ в Цариброд от своя бюджет за отбелязване на юбилея „150 години образование в Цариброд“. Съветът даде и положително мнение относно иска, отправен от Градската администрация в Нови Сад за предоставяне на финансови средства спечелени по проект, касаещ българското национално малцинство, живеещо в този град.

П.Л.Р.

Омбудсманите на Сърбия и България Зоран Пашалич и Диана Ковачева посетиха Босилеград

ОБЩА ПРИЕМНА ЗА ГРАЖДАНИТЕ

В Босилеград на 1 октомври преби-ваха омбудсманите на Сърбия и на България Зоран Пашалич и Диана Ковачева, които откриха обща приемна за гражданите в помещенията на Културния дом в Босилеград. На срещите с гражданите присъстваха и екипи от експерти от двете институции.

Общата приемна е част от проект, който финансира Република България. Проектът е насочен към укрепване на институцията на омбудсмана на Република Сърбия и подобряване на видимостта на дейностите ѝ в отдалечените региони. Целта е да се подобри информираността на гражданите за техните права чрез видимо присъствие и организиране на срещи на институцията на омбудсмана с граждани, като механизъм за защита на техните права в 13 общини в Сърбия.

След общата приемна, която продължи около 4 часа, омбудсманите, придружавани от посланика на Република България в Сърбия Радко Влайков, заедно посетиха Културно-информационния център на Българското национално малцинство в Босилеград, а след това дадоха съвместна пресконференция в прес клуба на БТА в Босилеград.

В началото на пресконференцията към присъстващите се обърна българският посланик в Сърбия г-н Радко Влайков, който посочи:

- В рамките на проекта за организиране на изнесени приемни на омбудсмана на Република Сърбия в различни общини в Сърбия, в началото на годината реализирахме съвместна приемна на омбудсманите на Сърбия и България в Цариброд, а днес такава приемна организирахме и в Босилеград, в общини, където преобладаващото население е от българското национално малцинство. За мен тези съвместни приемни на двама омбудсмани на две съседни страни са уникален пример за доверие, както на гражданите към съответните институции, така и между институциите на омбудсманите на двете страни. Няма по-естествено място където да се поставят въпросите за нарушени права на човека от една такава приемна на двамата омбудсмани. Тук въпросите и проблемите в Босилеград са много по-специфични и много по-различни от тези, които бяха констатирани в Цариброд, и аз смятам, че днес гражданите показаха своето доверие в институциите. С огромно удовлетворение констатирам полезността от този проект, който спомага за издигане на доверието към независимите институции, каквито са омбудсманите и по също време виждам готовността и на сръбския омбудсман г-н Пашалич и на българския г-жа Ковачева, веднага да се заемат с решаването на конкретни проблеми. Това е в интерес на гражданите на Босилеград и дава надежда проблемите, наслагани с десетилетия, както и нововъзникващите, да могат ефективно да се решат с една комнструктивна намеса, каза г-н Влайков.

Българският омбудсман Диана Ковачева в изказването си пред журналистите изтъкна:

- За мен е изключително удоволствие, че днес съм в Босилеград. Ние си имаме история на сътрудничеството с г-н Пашалич, защото работим заедно от години, както във връзка със сключеното споразумение за сътрудничество, така и във връзка с учредената миналата година мрежа на балканските омбудсмани. Тук съм и за да дам кураж и да подкрепя българското малцинство в Босилеград. Днес ние се срещнахме със 16 души, но всеки един от тях ни съзира с поне два или три проблема и извън традиционните, с които се срещаме. Пред нас бяха поставени и проблеми за обезлюдяването на Босилеградска община, липсата на работа, лошите условия за бизнес и др. С колегата ни растрепва информацията за замърсяването на почвата и водата, тъй като хората ни съзираха за бяла вода, която тече в реките, както и информацията за това, че рязко се е увеличил броят на злокачествените заболявания и смъртността на хората в района. Не на последно място бяхме съзирани и с конкретни случаи, които ние можем да проверим в България, а един от тях е с неиздаването на шофьорски книжки в Кюстендил на 86 лица от българското малцинство, за което ще направим проверка и ще отправим запитване до Министерството на вътрешните работи на Република България. На последно място, но не и по значение, бе повдигнат и въпроса с продължителната процедура за получаване на българско гражданство и доказване на български произход. За всички тези въпроси ние ще вземем отношение и ще се ангажираме за решаването им, каза г-жа Ковачева.

Омбудсманът на Република Сърбия Зоран Пашалич заяви:

- За 10 години, откакто съществува институцията омбудсман, от Босилеград са подадени 82 оплаквания от граждани, а само днес за 4 часа дойдоха 16 граждани. Това ни задължава да продължим с практиката, за която аз се застъпвам от първия ден, откогато бях избран за омбудсман, а това подразбира да не седим само в Белград, а да отиваме на място във всички краища на Сърбия и в директни контакти с гражданите да се запознаваме с техните проблеми. Най-голям брой проблеми, с които ме запознаха гражданите, касаят бавната работа на съдебните органи и въпреки че омбудсмана на Сърбия не може да се меси в работата на съдилищата, тази информация е от значение за нас. Повечето проблеми, с които ни запознаха гражданите, трябва да решава републиканският омбудсман, тъй като става дума за републикански закони, а една част ще решава местният омбудсман. Затова в бъдеще една от моите задачи ще бъде засилване на мрежата на местни омбудсмани, които със съдействието на републиканския и покрайнинския омбу-

дсман по-бързо да решават проблемите на гражданите. Най-голямо впечатление на мен и моята колежка от днешните разговори с гражданите ни направиха проблемите с екологията, така че ще реагираме спешно и ще ги решаваме. Първа и основна задача ни е защитата на гражданите от този район, преди всичко на тяхното здраве, живот и имуществото им, както и изпълняването на условията от Глава 27 за присъединяване на Сърбия към Европейския съюз, което касае решаването на екологичните проблеми, посочи г-н Пашалич.

Сръбският омбудсман покани колежката си от България на среща на Балканската мрежа на омбудсманите, която ще се проведе на 11 ноември в Ниш, и изтъкна, че това е много важна среща за всички народи, които живеят на Балканите, независимо от това от коя страна на границата се намират, понеже проблемите са им еднакви или подобни. Г-жа Ковачева прие поканата за присъствие на срещата.

След пресконференцията сръбският омбудсман, придружен от екипа си, се срещна с кмета на Босилеградска община и сътрудниците му в сградата на Общинската администрация, а българският омбудсман и посланикът Радко Влайков поднесоха цветя пред паметника на Васил Левски в града.

След срещата в общината омбудсманът Пашалич и кметът Захариев дадоха изявления пред журналисти:

- Съжалявам, че на срещата не присъства и омбудсманът на Р. България г-жа Диана Ковачева, защото смятам, че задачата на омбудсмана е да изслуша всички страни. След като на всички срещи днес е била заедно с г-н Пашалич, трябваше да посети и общината и затова отправям критики. Майко Българийо, и ние съществуваме, и ние сме българи. Не слушайте една шепа хора, които са българи само за пари, а елате при нас да чуете и становището на народа, понеже ние представляваме народа, изтъкна Захариев и благодари на г-н Пашалич за днешното му посещение на общината.

Зоран Пашалич посочи, че на срещата му с кмета и представителите на общинското ръководство са обсъдили редица въпроси, включително и тези, които днес са им задали гражданите по време на приемната в Килтурния дом.

- Настоявахме кметът да ни поясни какво е предприела местната власт по отношение на инклузия на ромското население, ангажирането на персонални асистенти на хора с увреждания, за обучението на децата на майчин български език и др. 90 процента от разговорите посветихме на въпросите, свързани с решаването на екологичните проблеми. Мога да кажа, че сме изключително доволни от предприетите дейности от страна на местната власт по отношение на инклузия на ромското население, както и с ангажирането на 5 персонални асистенти на деца с увреждания. Що се касае до екологията, общината е провела мониторинг върху водата, въздуха и почвата, обаче проблема е в републиканските институции. Затова ние ще настояваме за бързото реагиране от страна на републиканските институции и незабавно ще поискаме от тях спешно решаване на проблема. Няколко граждани се оплакват от увеличението на броя на заболялите от рак в Босилеградска община и затова поисках от кмета да ни предостави официални

данни за броя на пациентите с ракови заболявания в общината. Той ни предостави данни от Института за обществено здраве „Милан Йованович Батут“ и ние ще ги проверим в Института.

След изказването на омбудсмана, кметът Владимир Захариев показа пред журналистите официалните резултати от Института за обществено здраве „Милан Йованович Батут“:

- През 2017 година Пчински регион, в който се намира нашата община, е на дъното, а по броя на починалите окръга ни е на предпоследно място. Това означава, че не са верни данните, които някой презентира в Босилеград. Според данните за броя на пациентите с ракови заболявания в периода от 2005 до 2018 г. в нашата община и в Пчински окръг процента е най-малък. Това са официални данни, а не изказвания на някои хора, които казват, че се е увеличил броят на заболялите заради мините в Босилеградско, каза Захариев и предостави на присъстващите журналисти отпечатани данни от Института за броя на раковоболните. Най-много ме разтревожи, когато един български депутат от Парламентарната група на Обединените патриоти ми каза, че има информация, че нашите граждани тук пият вода от реката, която тече от мината в Караманица. Искам да подчертая, че ние в Босилеград пием вода от извора в село Извор, което се намира до самата граница с Р. България и в което няма мини, а сега ще докарам вода и от Милевска планина. Тази вода от реката от Караманица гражданите въобще не ползват, каза Захариев.

П.Л.Р.

НПО „Сдружение за защита на законността и конституционния ред“:

КОМИТЕТЪТ НА МИНИСТРИТЕ НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА ЩЕ РАЗИСКВА ЗА ВЕЦ „ЗВОНЦИ“

Представителят на сръбската неправителствена организация „Сдружение за защита на законността и конституционното устройство“ Саво Манойлович споделил пред медиите, че Комитетът на министрите на Съвета на Европа, който контролира изпълнението на присъдите на Европейския съд за човешки права в Стразбур, приел да решава за случая на изграждането на малката водноелектроцентрала „Звонци“ край с. Ракита в Община Бабушница.

Манойлович добавил, че сдружението отправило иска до Комитета на 31 юли т.г., в него поискало този орган да реагира, тъй като в Сърбия не е реализирано, взетото на основание на закона, решение в с. Ракита да се прекратят работите по изграждането на водноелектроцентрала и да се извадят, както представителите на сдружението написали в иска, „незаконно поставените гръби от коритото на реката“.

От Комитета информирали сдружението, че иска им е приет и че е окачествен като предмет „за разглеждане с повишена бдителност“, подчертал Манойлович.

Б. Д.

Дощ навик

Куп боклук в Блатъшница!

Б. Д.

Б. Д.

П.Л.Р.

Нова атракція - блесящ мост!

Б. Д.

Б. Д.

Общината се погрижи върху него да се монтира цветна светлинна инсталация, така че той, когато падне мрак, забеле-

Нова-стара парламентарна група (ПГ) в ОС в Цариброд

Председател на ПГ на ДПБ е Милисав Николов

След промените в Статута на Община Цариброд и съответния правилник Демократическата партия на българите (ДПБ) отново получи шанс в Общинския съвет да сформира парламентарна група. Названието ѝ е „Небойша Иванов - Цариброд за всички - Демократическа партия на българите.“ Председател на групата е Милисав Николов, а негов заместник Анкица Маноилова.

Следва да се отбележи, че по едно време ДПБ имаше парламентарна група в местния парламент, но междувременно двама съветници на партията напуснаха редовете ѝ, т.е. присъединиха се към други политически опции, като по този начин, а в съответствие с разпоредбите на стария Статут на общината, ДПБ загуби правото си да има група. Нека да припомним, че на последните местни избори през 2016 г. ДПБ спечели малко над 18 на сто от гласовете, като по този начин вкара шестима свои съветници в Общинския съвет.

Председателят на новосформираната

ПГ на ДПБ в местния парламент Милисав Николов сподели пред медиите, че ДПБ продължава да е опозиционна партия, съответно, както предпочете да подчертае, не е част от управляващата коалиция.

Помолен да коментира факта, че съветниците от другата опозиционна групировка в местния парламент - „Заедно за Сърбия“, от известно време не присъстват на сесиите на този орган, Николов каза: „Без оглед на това, че на местно ниво представителите на „Заедно за Сърбия“ казват, че са единствената опозиционна сила в общината, все пак мисля, че неприсъстването им на сесиите на парламента е факт, който не ги прави опозиция, а гражданите дори позабравиха, че те изобщо съществуват. Малка сме среда и за тях е по-добре да присъстват на сесиите, с цел в общината наистина да имаме две опозиционни сили.“

Б. Д.

Третата окончателна фаза на проекта „Рода вода“

Вход е реализацията на третата окончателна фаза на проекта „Рода вода“, с чиято реализация ще се осигури качествено водоснабдяване на жителите на Босилеград и околните села. Третата фаза включва изграждането на нов водопровод с дължина 8 километра от извора в местността Рода в Милевска планина до града. Изпълнител на работите е публичното предприятие „Услуга“, чиито екипи до момента са монтирали около 2 километра от главния водопровод.

Кметът Владимир Захариев изтъква, че са осигурени необходимите финансови средства за цялостна реализация на проекта, който е планирано да приключи до 1 август следващата година.

- Общината обезпечи необходимите 320 хиляди евро за реализация на третата окончателна фаза - 150 хиляди евро осигурихме чрез проект от Европейските инвестиционни фондове, 150 хиляди ни отпусна републиканското правителство

чрез Дирекцията за водите към Министерството на селското стопанство, а останалата част се финансира от общинската хазна. Изказвам голяма благодарност към председателя на Изпълнителния съвет на СНС и кмет на Община Уб Дарко Глишич, който ни съдейства за срещата с министъра на селското стопанство Бранислав Недимович, лично на министъра, както и на Републиканската дирекция за водите, каза Захариев.

Изграждането на новия водопровод от Рода започна през 2007 година и в рамките на първите две фази бе построен каптаж в планината за улавяне на водата от извора, изградени бяха резервоари в града и е прокарана една част от новата водопроводна мрежа. Общината вече закупи необходимите пластмасови тръби за водопровода, както и специализиран багер за копаене на канали в труднодостъпни места и ги представи на публичното комунално предприятие „Услуга“.

За реализация на проекта, с който ще се осигури трайно и стабилно водоснабдяване на жителите на Босилеград и околните села, общината от своя страна е осигурила всички удостоверения и други актове, необходими за реализацията на проекта.

- Искам да благодаря и на собствениците на парцелите, през които минава новия водопровод, понеже всички те безвъзмездно позволиха през имотите им да бъде прокарана мрежата, изтъкна още Захариев.

Кметът посочи и че с прокарането на новия водопровод от Милевска планина ще бъде решен и дългогодишният проблем с редовното водоснабдяване на жителите в босилеградския квартал Добри дол. В този квартал ще се изгради нова водопроводна система, която ще бъде свързана към новия водопровод за Босилеград от местността Рода в Милевска планина, с което ще се осигури редовно водоснабдяване на жителите на Добри дол.

П.Л.Р.

Пак проблеми с превозвача в територията на Царибродско

„МАКСА“ ТЪРСИ ОЩЕ ПАРИ, ОБЩИНАТА НЕ ДАВА...

Проблеми от това естество има не само Царибродско, но и в други по-малки среди в страната, оцени кметът на Цариброд д-р Владица Димитров

Предприятието „Макса турс“ от Пирот, което поддържа рейсови линии в територията на общината, неотдавна поиска с Община Цариброд да сключат анекс към съществуващия договор, с който фактически да получи още средства за услугите си във вид на субсидии.

На последното заседание на Общинския съвет в Цариброд на предприятието бе отговорено отрицателно. След този отговор между транспортното предприятие и Община Цариброд най-вероятно ще бъде преустановен договора за поддръжане на рейсовите линии.

Кметът д-р Владица Димитров сподели пред медиите, че в случай на отменяне на договора, общината може да се озове в сериозен проблем през следващите три месеца, съответно – до задвижването на процедура за обществена поръчка с елементи на концесия за нов превозвач в територията на общината. Той припомни, че преди известно време бе прекратен договора с още едно предприятие, което също търсеше допълнителни средства за оказаните услуги и добави: „Трябва сега да размисляме как да намерим решение за следващите три месеца. По въпроса трябва да размисля и общинският инспектор по транспорта, както и службата за обществени поръчки. Дали общината ще излезе с нова обществена поръчка за идните три месеца или пък ще приемем други мерки, остава да видим. Съществено в цялата процедура е и това

как от проблема да се отървем в съответствие със законовите решения“.

Кметът сподели, че общинското ръководство е все по-недоволено от превозните средства на превозвачите и добави: „Факт е, че превозвачите търсят все повече пари, а ние изпитваме все по-малко удовлетворение от превоза и по-конкретно от превозните им средства. Ние точно знаем какво искаме – превозвачите да имат нови автобуси, които между другото да са климатизирани. От другата страна превозвачите гледат да печелят възможно повече пари. Без оглед колко пари сме готови да отделим за транспорта, т.е. за превозвачите, не съм сигурен, че ще бъдем интересни за който и да е превозвач, който има нови автобуси и е готов да ги ползва тук. С други думи казано, едва ли някой от по-сериозните превозвачи ще бъде готов да се яви на обществената поръчка, която обяви общината.“

Димитров сподели, че ситуацията е доста неприятна и заключи, че проблеми от това естество има не само Царибродска община, но и други по-малки среди в страната.

Нека да припомним, че само преди няколко седмици транспортното предприятие „Иеремич“ от Ниш се оттегли от договора, който имаше с Община Цариброд, тъй като не му беше зачетен иска да получи повече средства от общинската хазна за субсидиране на превоза. Същите условия, които имаше „Иеремич“ междувременно прие предприятието „Макса турс“, но се оказа – за кратко.

Б. Д.

От следващата година

В Пиротски окръг сепарация на отпадъците

През следващата година гражданите на Пиротски окръг ще получат контейнери за сепарация на боклука, като по този начин сами ще вършат класификация на комуналните отпадъци, които след това допълнително ще се сепарират в „Регионалното депо Пирот (РДП)“. Това заяви директорът на депото Небойша Иванов, който уточни, че всяко домакинство ще получи по два контейнера – единия за изхвърляне на мокър, а другия за сух боклук.

Иванов сподели и това, че съдът за сухия боклук ще е с обем 240 литра, а за мокрия – с обем 120 литра. По улиците ще бъдат поставени и кофи с обем 1, 1 кубически метра за събиране на отпадъци от стъкло и ще бъдат предназначени за повече домакинства.

За целта ще бъдат използвани финансови средства, които ще пристигнат от фондове на ЕС (85 на сто), и от Министерството на околната среда на Сърбия (15 на сто). За реализиране на начинанието РДП е получило 1, 3 милиона евро. За Царибродска община са предназначени 193 хиляди евро, за общините Бела паланка и Бабушница – по 217 136 евро, докато град Пирот ще получи 671 646 евро.

Между ЕС и Правителството на Сърбия е подписан съответен документ за реализиране на проекта. Очаква се Министерството на финансите на Сърбия в скоро време да обяви обществена поръчка за доставка на съдовете.

Б. Д.

Елизабета Георгиев

ЛЮБОВТА, ГОРДОСТТА И ТЛЕННОСТТА В ТАНЦА НА ЖИВОТА

-за поезията на Деница Илиева-Николич-

Умееш ли да разкопчаеш мислите си?
Докато дните цъфтят, в минутите
на щастието цъфти и една любов.
Прегърни я! Бъди живот на живота!
Животът все пак дава!

Текста на Елизабета Георгиев и страниците за култура се публикуват в рамките на проекта „Използвай моста“, финансиран от Бюджетния фонд за националните малцинства за програми и проекти от областта на културата за 2019.

На дъното на човешката душа скрито под тежестта на ежедневието, стои желанието да се открият танците на живота... Танцува се бързо и танцува се бавно... Това желание като слаб и постоянен огън гори във всеки човек, но в една поетична душа то може да се разгори във един вълшебен огън, който никога не може да угасне.

Големи въпроси, малки отговори и огромна надежда, че ще се намерят, макар парцали на големите тайни на живота. Неспokoйният дух на човек аргонавт не се спира. Неспokoйният дух на един поет търси, тича, коленичи, и пак търси... Това е творческото търсене... постоянно, трудно, лично... а духа на сопственика-търсач е колоритен и тайнствен, винаги друг. Той е такъв и в случая на поетесата Деница Илиева-Николич кара я да търси гордостта и тленността в живота, любовта, тъгата, кара я да търси отговор на въпросите къде са скрити тези чувства, как могат да се открият, кой път води до тях...

Още в първата си стихосбирка Деница показва, че притежава една своя, поетична философия, започвайки от факта, че затворените очи виждат много по-далече от тайнствените отворени „прозорци“ на човешката душа. Какво това означава? Очите отправят един блестящ поглед към всяка загадъчност, към всяка тайна, към света изпълнен с недоизказани мисли – живот, любов, тленност. Затворените пак очи, могат да виждат невидимото-желанията, надеждите, тъгата, радостта. Затворените очи могат да анализират всяка педъ на душата и да нарисуват една специфична картина на специфични предчувствия. А дните на островянина, на днешния Робинзон Крусo, танцуват. Те танцуват прегърнати с погледа-огън на затворените очи. Играят си с преживелите вече дни, с парцаливите спомени и мълчешком разказват. Разказват на

поета, който разказаното превръща в стих. Тези думи би трябвало да бъдат една малка картина на поетичните рожби на Деница Илиева-Николич - „Затвори ми очите“ и „Танцът на игривите дни“, а следните думи са гласа ѝ идващ от поезията ѝ:

Съществувам, и човек съм и разбирам
думите на живота и обичам нощта и
пролетта и теб. Аз съм чародейка,
владетелка и пламък и господар, измис-
лена съм за да стана мъдрец и да те
обичам, в душата си ми ти!

Самите заглавия на стихотворенията на Деница говорят много. Те рисуват една земна поезия, която се осланя на ежедневието, обикновените неща, на символите на любовта и простите женски чувства, онези тихи чувства, които само жената може да изпитва. Всички пъстри и силни картини в поезията на Деница не стремят към невъзможното, а към тукашното, обикновеното, дадено на смъртния човек. Дори и ТОЙ, мъжа, в поезията най-често представен като изключителен, съвършен мъж, принц, в стиховете на Деница е почти безтелесен, призрак, обикновен човечец, който дава или крие любовта, но достатъчно силен да я взема и да я търси.

В стихотворенията на тази, помалко меланхолична поетеса, душата на жената се отваря. Някога скритите тайни надничат зад ъглите на тайнствената стая на женската душица. Любовта, очакването, мислите, тъгата ширят криле и взимат в обятията си всеки човек, който се любовува на стиховете ѝ. Естествено, този гердан от думи и чувства много по-близък е на жената, която го очаква, предчувства, подозира. Женската душа много по-лесно открива живота, много по-лесно и сръчно рисува тайните му, понеже тя го създава, твори го. Жената осъзнава другия образ и на любовта. Тя я чувства с цялото си битие

И знаем, че всичко е така,
В играта на неговите сме ръце
И той човешкото ни отне
Подари ни любов и любовта ни взе.

В лабиринта на мислите
Сега търсим нашето начало и край

Деница казва: „Моето съществуване е моята гордост“

Въпросът за съществуването не дава спокойствие на любопитната душа на поетесата. Тя тича през паяжината на чувствата, спира при някое достатъчно силна и убедена, че познава и другите чувства, покрай които минава. Една е истината. Животът е кълбо от тайни и трудно е да се открият всички нишки на това тайнствено кълбо. Животът са и желанията и новия ден „роден с утрото/оцветен с ярко светлите цветове“. Поетесата храбро стреми към тайствените хоризонти на смисъла на живота. Търси отговори на много въпроси. Те не я пускат. Един въпрос ражда друг.

Аргонавта в Деница не намира спокойствие. Кой сме? За какво сме тук? Къде започваме и къде отиваме? Какво са това чувствата? Къде е дъното, а къде е върхът? Черно и бяло.

Може би съм само лист
От някое дърво,
Който в огъня ще изгори.
Или съм какво?
Ти ми кажи.

Деница, като че ли не познава себе си, сама за себе си е тайна. Какво е тя-поетеса, осъдена душа, както всички обикновени хора? Без да се срамува тя казва:

Сега съм човек
За колко?
Живя живот необикновен,
Но човешки и спокойно.

Един спокоен живот не е огледало на един поет. Поета живее спокойно само докато твори. Пътят на творчеството от буква, през дума и чувство до стих е труден и пълен с онова неочаквано, ненадейно, стресиращо.

При Деница и черният и белият образ на ежедневието ходи ръка под ръка с любовта. Любовта е начало и край на всичко. Тя е причина за раждането ни, тя оставя да говори за нас, след смъртта ни. Любовта като упорита фея преследва човека. Тя иде и пред него и след него, тя му отваря вратите на живота и тя му прави стръжни предприятия. За поетесата любовта е навсякъде-сърцето е оросено с любов, любовта е на устните, и „когато игривия пламък на влюбеното сърце се откъсва/ милваш го с разпалено чувство/ с надеждата да не угасне“. Любовта никога не умира както и

Надеждите и желанията не умират...
Ако не се осъществят,

Ще те пазя между спомените
За да помня,
Че съм те обичала...

Деница тръгва от обикновения живот, животец на обикновена жена, женица. Очите на една такава жена виждат много повече и могат да открият много повече.

но, Деница не позволява на безграничната си мечта да я отведе някъде, в някакъв невъзможен свят, в който ще успее да види невъзможното. Тя е тук, на земята, между човешките реални чувства, които се и несънувани, мечтани случват-радостта, желанието, надеждата, любовта...

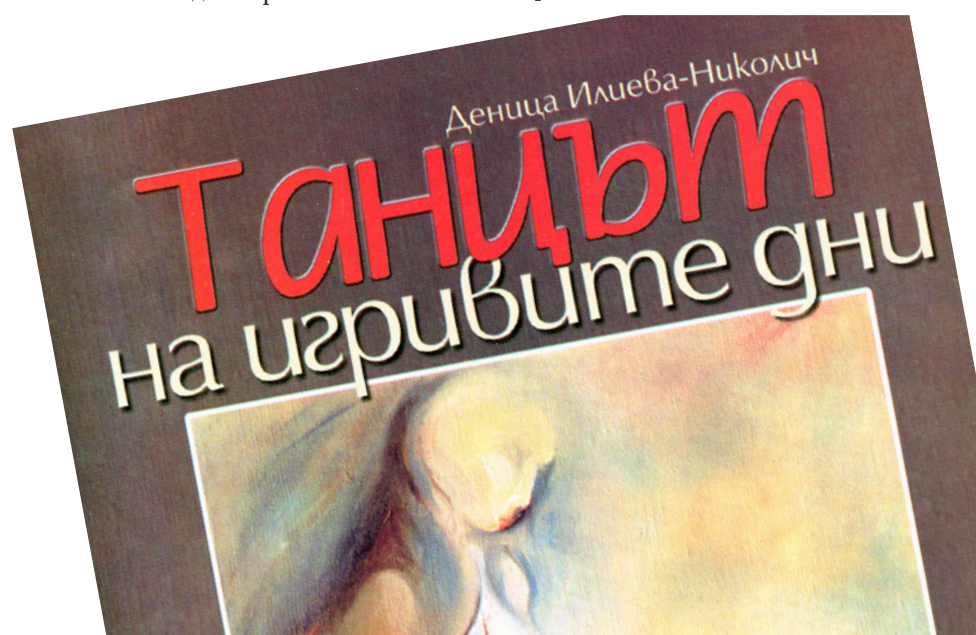
С хиляди желания
Се роди
С хиляди сънища живея
Животът е съвсем обикновен
Бъди живот на живота

Въпреки, че разкрива и черните страни на живота, Деница показва колко много го обича. Започвайки от детството „С ръцете си изпружени/ докосвам разцъфналите полени/ на детството“, тя анализира всяка крачка на човешкия път наречен живот. Без да философира, без окичени цветни мисли с още по-цветни думи и символи да обяснява смисъла на живота, тя просто човешки директно говори за въпроса. Дори и светата любов за нея не е идеализирана. Въпреки, че има много образи, въпреки че между нея и лудостта са няколко крачки, любовта е човешка, близка, мила, и понякога палава като дете.

За Деница центъра на поетичните експерименти е човекът и всичко човешко. И природата, нощите, сънищата, мислите и те са част от обикновения човешки път павиран с любопитство. Човекът е слънцето и човекът е мрака.

Очите и душата на Деница като поет имат задача да нарисуват този път и чрез танца на дните, на тленността да дойдат до мъдростта и гордостта на човешкото съществуване.

Поезията на един поет, никога не може да бъде открита до край. Всяка и най-проста дума е една загадъчна следа на един миг и на една скрита мисъл. Съдбата на Деница Илиева-Николич не ѝ позволи да твори нова загадъчност. Тя изгасна като звезда с желание да със затворени очи играе прекрасния танц на игривите дни.

ИНТЕРВЮ - РАДОСТИНА НЕЙКОВА

МАГИЯТА НА ПОДВИЖНИТЕ СНИМКИ

- Предполагам, че Вашата първа среща с анимирания филм е станала, когато сте били дете, както и всички ние. Но мен ме интересува кога сте решили да работите върху анимирания филм и той да бъде Вашият житейски път?

- Когато бях в пети клас в основното училище, реших това да бъде моята бъдеща професия. Сетне учих графика и графични техники в художественото училище, а след това следвах в Националната академия за театър и кино НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“, където завърших Анимационна драматургия - една специалност Кинознание и Анимационна режисура. Сега това преподавам.

- Българската анимация е една значителна част от българската социалистическа кинематография през 60/70 години на миналия век, с Тодор Динов и Доньо Донеv, като едни от най-значимите имена на анимирания филм. Какво можете накратко да ни кажете от историята на българския анимиран филм и какво е най-важното в него?

- Това са, разбира се, едни от най-известните имена. Има още хора, които са започнали да работят по това време, и продължават и сега, като Анри Кулев и Николай Тодоров, а от по-старите, ветераните на анимацията, Стоян Дуков, който също продължава да работи. Вече имаме и младо поколение, което навлиза в анимацията, това са например Андрей Кулев и Ясен Кубанов, Свилен Димитров, Весела Данчева. В момента българската анимация се насочва вече към европейските коопroduкции, така че се правят съвместно с Хърватия, с Германия, с много други страни. Разбира се, държавата и по-нататък продължава да отпуска средства за анимация. Детската анимация беше спряла за извесно време, докато сега, през последните 5-6 години, пак се възвръща.

- Коя е Вашата любима техника при анимацията?

- Всичко, където има допир човешката ръка. Предишният ми филм беше изрезкова техника от плат, всички фази бяха защити. Докато филма, върху който работя в момента, е бродерия, истинска бродерия.

- Кои са Вашите любими автори в историята на анимирания филм? Имате ли национална кинематография, която особено обичате?

- Труден въпрос. Не, различни са автори, не мога да кажа едно име, много са. Разбира се, има класика като Дизни, която си е учител, това са

уроци, няма как да ги подминеш.

- Илюстрацията е също така Ваша много важна професионална дейност. Когато бях дете, всяка добра илюстрация ми бе много вълнуваща, понеже с нея всяка книга бе още по-интересна. Вероятно голямо предизвикателство е, когато с помощта на илюстрацията съживявате детските герои?

- Илюстрациите са много свързани с анимацията, защото, когато харесвам, когато илюстрирам, особено за децата, трябва да има движение, тоест рисунката да не е като една статична реплика на текста, а да има някакво движение, самата тя да показва, че има в себе си нещо, което може би анимацията не би предоставила.

- Някои от най-популярните филми днес са анимирани. Индустрията на анимирания филм е мултимилionна, без значение дали става дума за японската anime или за някои от холивудските blockbuster студия. Какво е вашето мнение по хиперпродукцията и хиперкомерсиализацията на анимирания филм? Да не би тук да се е изгубила някоя от магиите на подвижните снимки?

- Винаги има място и за авторската анимация и винаги е имало и комерсиална и авторска анимация. Например, хубаво е за развитието на анимацията като цяло, че в съвременните, във всички филми има анимация, във всички игрални и документални филми има нещо, което е анимационен кадър, това също допринася и за авторската анимация, което си е пазар и авторско изкуство, винаги има хора, които търсят и двете. Хубаво е на съвременните деца да се показва и едното и другото и вече те сами да си изберат. Като ги следят, те виждат комерсиалната анимация.

- Много години се занимавате с анимация. Защо и по-нататък анимация? Къде намирате инспирация да го правите и да преподавате на студентите?

- Винаги има нещо ново, винаги виждаш нещо и оттам ти идва някоя друга идея. Анимацията е страшно широка, винаги намиращ нещо, което ти е интересно и което дори в нормалния живот може да те впечатлява - от движения примерно на врабче или на нещо друго, което виждаш, ти дава идея за филм. Не можем да спрем, винаги има интересни неща.

- Благодаря Ви, че говорихте за нашия вестник.

Борис Милойев

Цариброд

И галерията е подновена...

Царибродската художествена галерия „Методи Метод Петров“ през изминалия период от няколко месеца „изживя“ цял куп ремонтни дейности. Премахнат бе дългогодишният и остър проблем с покрива, който пропускаше вода.

През лятото бяха белосани стените, а промени, разбира се, в положително отношение, претърпя е екстериора на ведомството. Над входната врата е сложено ново и този път светящо название, върху което пише „Галерија“ на сръбски език и „Галерия“ на български език. Надписите са върху бял фон, а белината, както е известно, симво-

лизира чистота, яснота, достойнство...

Следователно, можем да отправим едно „браво“ до инициаторите на ремонтните дейности върху сградата на галерията. Естествено, възклика ни се отнася и до извършителите на работите.

В галерията предстои да се уредят още някои неща, но по тази тема ще говорим може би някой друг път.

Нека да отбележим, че през тази година ремонти бяха извършени и върху ентериора и екстериора на помещението на застрахователната компания „Дунав“, които с галерията „Методи Метод Петров“ са първи комшии.

Б. Д.

Делегация от Босилеград посети Кочани

Делегация от Община Босилеград начело с кмета Владимир Захариев през уикенда пребивава в Кочани, Северна Македонија. На срещата между представителите на двете общини, предвождани от кметовете Владимир Захариев и Николчо Илиев, са водени разговори за укрепване на взаимното им сътрудничеството в областта на културата и спорта, както и за съвместно кандидатстване с трансгранични проекти пред Европейските предприєдинителни фондове.

По време на посещението си в Кочани босилеградчани присъствали и на традиционното международно културно мероприятие „Дни на кочанския ориз“, което тази година е организирано за 28-ма поредна година. В мероприятиято за първи път взеха участие и танцьорите от фолклорния ансамбъл към Спортното дружество „Младост“, ръководени от

Зорица Миланова, които в рамките на концертната програма се представиха с хореографията „Игри от Църна трава“.

Фолклорният ансамбъл към СД „Младост“ години наред поддържа контакти с фолклорния ансамбъл „Любчо Сантов“ от Оризари – Кочани, и редовно гостува в техния фестивал „Гергьовдески обичаи, народни танци и хора“, а благодарение на приятелските отношения с един от ръководителите на ансамбъла Марян Иванов.

Босилеградската делегация имала срещи и с ръководителите на фолклорните ансамбли, които тази година взели участие във фестивала и отправили покана за гостуване в Босилеград на представителите на танцова формация на македонски преселници в Словения, които също така поканили нашия ансамбъл да гостува при тях.

П.Л.Р.

БОСИЛЕГРАДСКИ ТАНЦЬОРИ УЧАСТВАХА ВЪВ ФЕСТИВАЛА „БОГАТСТВОТО НА МНОГООБРАЗИЕТО“ В КРАГУЕВАЦ

Танцовият ансамбъл към Културния център „Босилеград“ участва във фестивала „Богатството на многообразието“ в Крагуевац, който за втори път организира Центърът за опазване на традиционната култура „Абрашевич“ от този град.

В мероприятиято, чието провеждане е подкрепило Министерството на културата на Република Сърбия, се включили фолклорни ансамбли, които поддържат традиционното културно наследство на

националните малцинства в Сърбия. Освен нашите танцьори, които се представили с народни танци на българите от Босилеградско, публиката в залата на Народния театър в Крагуевац имала възможност да се наслади и на изпълненията на ансамблите „Сталая“ от Овча на румънското малцинство, „Коло“ от Суботица на буневското и „Херой Янко Кмелич“ от Нова Пазова, който се представил с танци на словашкото малцинство. Фолклорният ансамбъл на домаки-

ните от Центъра за опазване на традиционната култура „Абрашевич“ представил традиционното сръбско културно наследство.

На втория ден танцовите състави участвали в дефиле по улиците на Крагуевац, след което изнесли и концерт в центъра на града.

За участниците във фестивала домакините организирали и посещение на културните и исторически забележителности на Крагуевац.

П.Л.Р.

Отелязваме велик юбилей

800 ГОДИНИ ОТ АВТОКЕФАЛИЯТА НА СРЪБСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА

Настоящата година е в знака на великия юбилей на Сръбската православна църква (СПЦ) – 800 г. от обявяването на автокефалност. Тридневното централно тържество по този повод започна на 6 октомври в манастира „Жича“, недалеч от Кралево, където архиерейска света Литургия отслужи Негово Светейшество Сръбският патриарх Ириней в съслужение на четирима митрополити и 38 архиереи на СПЦ.

В своето послание към всички вярващи по повод голямата годишнина патриарх Ириней припомня за делото на Свети Сава, издействал автокефалията на Сръбската църква и като неин първи архиепископ, организирай духовния й живот в единадесет епархии с бройни манастири и протопопии. Извършвал е важни държавни и дипломатически мисии с българи и угари, поддържал добри отношения с източните патриархии, както и деликатни църковно-политически отношения с Рим.

Радостта на значителната годишнина продължи на 8 октомври с Тържествена академия в Център „Сава“ в Белград, както и на 9 октомври с изложба под название „Осем века на изкуството под егидата на Сръбската Православна Църква“ в Музея на Сръбската църква също в Белград.

Своята проповед патриарх Ириней заключи с думите, че е най-важно да продължим да живеем така, както сме оцелявали през вековете, така, както Господ иска от нас – да се върнем към любовта един към друг и към всички други народи.

Д. Х.

На фолклорен фестивал в Гърция

Поредна успешна изява на КХД „Цариброд“

На Международния фолклорен фестивал „IFF PERIA“ в гръцкия крайморски град Паралия участва и третият състав на царибродското културно-художествено дружество. За участието си в проявата царибродчани получиха диплом и купа.

Царибродският състав на откриването на проявата представи танци от Царибродски край, а на финала – Шопски танци.

Художественият ръководител на КХД

„Цариброд“ Далибор Глигоров заяви, че изпитва удовлетворение от успеха на изявата на царибродчани във фестивала и то както от изявата на танцьорите, така и на членовете на народния оркестър. Глигоров информира, че в проявата са участвали и състави от България, Босна и Херцеговина, Литвания и Хърватия.

КХД „Цариброд“ на 19 октомври ще участва в кулинарно-туристическата проява „Вурдияда“ в Бабушница.

Б. Д.

Ученици от Босилеград участваха в младежкия художествен пленер в Кюстендил

Ученици от Основното училище „Георги Димитров“ в Босилеград – Андрияна Илиев, Мартина Иванов и Драгана Гонев, под ръководството на преподавателя по изобразително изкуство Любимша Пенев, участваха в младежкия художествен пленер „Творческо плодородие“ в Кюстендил, който бе част от мероприятиято «Празник на плодородието», което за 12-а поредна година организираха Община Кюстендил и Институтът по земеделие в града.

Младежният пленер е открит в къщата-музей „Владимир Димитров – Майстора“ в село Шишковци, след което участниците в пленера имали възмож-

ност да черпят вдъхновение сред градините на кюстендилското плодородие и да рисуват по местата, където е творил големият български художник Владимир Димитров Майстора. Участниците творили и в лесопарка Хисарлъка, около Крепостната стена, в двора на средновековната черква „Свети Георги“ и на други места.

Сътворените творби по време на пленера били подредени в тематична изложба по време на „Празника на плодородието 2019“.

Транспортните разходи на учениците и ръководителя поела Община Босилеград.

П.Л.Р.

В Здравния дом в Цариброд

Д-р Роберт Петров ще кара нов мандат като директор

Общинският съвет в Цариброд на последната си сесия преизбра д-р Роберт Петров за директор на местния Здравен дом.

За първи път за директор на водомството д-р Петров бе избран през октомври 2015 година и тъй като мандатът му изтече, наложи се ОС да вземе ново решение за избирането му.

Според съответния закон ОС избира и освобождава от поста директор на водомството, на което е основател. Той

взе решението след като разгледа предложението на Управителния съвет на Здравния дом, а този орган на здравното ведомство именно бе на становище д-р Петров да остане на поста си.

Новият мандат на новия-стар директор на Здравния дом е с продължителност 4 години.

Д-р Роберт Петров е специалист по педиатрия.

Б. Д.

Къде ще посрещнете Нова година?

Ако искате новогодишните празници да прекарате в Ниш – закъснели сте

Въпреки че мнозина от нас считат, че е още рано да се мисли за Нова година и че има достатъчно време да се обмислят възможностите за тази специална вечер, положението в хотелите в Ниш е - че няма свободни места.

Тези дни се опитахме да се запознаем с програмите за новогодишната вечер, които предлагат ресторантите и хотелите в Ниш, и за наша изненада разбрахме, че всичко е вече продадено.

Хотел New City още през януари месец е продал всички стаи на гости от България. Хотел Regent за поредна година през новогодишната нощ ще работи само за гости от България, които са наели всичките стаи и ресторанта. И в хотел Sole е същата ситуация – няма свободни стаи. Такова е положението и в хотел My place – няма свободни стаи за новогодишната нощ, разликата е само, че техните гости са от други градове в

Сърбия. В хотела „Нишки цвет“ Нова година ще посрещнат група туристи от Малта, които са вече са направили резервация за всичките стаи. Хотелите Tamy residence и Alexandar отдавна са продали капацитетите си за новогодишната нощ. В хотел Radon в Нишка баня стаите също са продадени на гости от България и Сърбия. И в по-малките хотели в Ниш и Нишка баня ситуацията е подобна – за Нова година са без свободни стаи. Все още могат да се намерят по няколко свободни места в ресторантите, но свободни стаи не успяхме да намерим.

Заклучението, което се налага, е, че трябва много по-рано от октомври да се планира къде и как да се прекара новогодишната нощ и че Ниш става все по-интересен за туристи от България и други страни.

С. Дж.

На автомагистралата Белград - Ниш шофьорите ще бъдат снимани с камери

От 15-и октомври шофьорите на автомагистралата Белград - Ниш ще бъдат снимани от 56 камери на 14 места в двете посоки. През първите три месеца пътната полиция ще тества камерите, а по-късно ще ги използва, за налагане на глоби за превишаване на разрешената средна скорост от 130 километра в час, съобщава Радио Телевизия Сърбия.

Шофьорите, които карат средно по-бързо от разрешените 130 километра в час, няма да могат да избегнат наказание, освен ако не правят паузи. В публичното предприятие „Пътищата на Сърбия“ казват, че камерите могат да записват скорост до 250 километра в час.

Става дума за камери, които засичат преминаването на превозни средства и

Пчинска футболна лига

ОТ НАЧАЛОТО НА ПЪРВЕНСТВОТО БОСИЛЕГРАДЧАНИ ИЗИГРАХА САМО 3 МАЧА

От началото на тзгодишното първенство в Пчинска футболна лига босилеградска „Младост“ изигра само три мача и в момента заема девета позиция с 3 спечелени точки.

Футболистите на „Младост“ бяха свободни в шестия кръг, докато мача от петия кръг, в който Босилеград трябваше да е домакин на „Южна пруга“, бе отменен по искане на гостите и допълнително ще бъде определен термина за изиграването на двубоя.

След 6 изиграни кръга начело във временното класиране е „Алакинец“ с пълен актив от 18 точки, следват „Търновац“ с 13 точки от 5 изиграни мача и „Челик“ с 10 точки също от 5 мача.

През уикенда ще се играят мачовете от седмия кръг, а нашият отбор ще е домакин на „БСК“ от Буяновац. Срещата на стадиона „Пескара“ започва в 14 часа и 30 минути.

П. Л. Р.

Босилеград отново ще е домакин на Окръжното състезание по тенис на маса за ученици в основните и средните училища

Босилеградската гимназия и основното училище за втора поредна година ще бъдат домакини на състезанието по тенис на маса за ученици в основните и средните училища от Пчински окръг, което на 30-и октомври ще се проведе в спортната зала на основното училище.

В рамките на подготовките в гимназията се състоя ученическо състезание, в което взеха участие 8 тенисистки и 11 тенисисти. Турнира организираха преподавателите по физическо възпитание в тукашната гимназия Владица Митов и Борис Чипев с подкрепата на босилеградския отбор по тенис на маса „Младост“.

При момичетата първо място спечели второкласничката Миляна Василев,

Босилеградският Червен кръст отбеляза Международния ден на възрастните хора

По повод 1-ви октомври - Международния ден на възрастните хора, активистите на Общинската организация на Червения кръст в Босилеград раздаваха на гражданите афиши, които съвместно са подготвили Институтът за обществено здраве „Милан Йованович Батут“ от Белград и Червеният кръст. Целта на инициативата е да се напомни на обществеността за хуманното отношение и грижата към възрастните да изживеят достойно своите старини и да продължават да се развиват като личности.

В ОО на ЧК изтъкват, че по този

последва я Йелена Петков, ученичка в трети клас, а на трето се класира първокласничката Ивана Борисов.

Най-успешен при момчетата бе първокласникът Лука Николов, второ място спечели четвъртокласникът Александър Михалов, а трети бе Деян Любенов, ученик във втори клас.

Трите първокласирани тенисисти и тенисистки от този турнир ще бъдат в състава на отбора на босилеградската гимназия на Окръжното състезание, а най-успешните - Миляна Василев и Лука Николов, ще представляват училището и в индивидуалните състезания.

П. Л. Р.

начин се дава кураж на възрастните да се чувстват част от обществото и да знаят, че могат да се възползват от своите социални права и че имат достъп до всички блага.

Босилеградският Червен кръст отбеляза и Световния ден на сърцето - 27 септември, когато в помещенията на организацията бе проведено измерване на кръвно налягане на гражданите и предоставяне на информация за опасността от сърдечни болести, високата смъртност, до която те водят, и начините за превенция.

П. Л. Р.

ТЕРАПЕВТИЧЕН ОТДИХ В СМИЛОВЦИ

пейския съюз от средства по ИРА 2008. Започнал с работа чрез Сдружението „Баланстра“ и чрез проекта на Европейския съюз като клъстер на общините Димитровград, Бела паланка, Бабушница и Власотице, а след една година финансиране по проекта работата му продължава да се подпомага от бюджета на Община Димитровград.

Хипотерапията е терапия с езда на коне. Използва се техния триизмерен метод на движение като вид терапия за лица с функционални ограничения, невромоторни нарушения и сензорни дисфункции. Този тип рехабилитация се използва при церебрален паралич, мускулна дистрофия, пареза, плегия, аутизъм, при нарушения на интелектуалното или психосоциалното развитие.

Цените на услугите, които оказва Центърът, са изключително изгодни. Най-често е посещаван от хора от Цариброд, Пирот, Белград и София. Три коня са лицензирани да работят в хипоцентъра. Те са закупени в Панчево със средства от фондовете по проекта. Четвъртия се ожребил тук и се използва за развлечателна езда.

Това е единственият център за хипотерапия в Южна и Югоизточна Сърбия. Подобни съществуват и в Панчево, Белград, Аранджеловац и Нови Сад.

Екипът, който се грижи за конете и за пациентите, работи в състав дефектолог Ана Давитков и физиотерапевти Александър Соколов и Иван Милков.

С. Дж.

Репортаж

Зет и шурей в извънредни отношения!!!

Миналата седмица си казах: хайде малко да посетим Звонско, да вида какво се случва там. Отдавна не съм ходил, а обичам този край, защото ми се струва, че тамошните жители са много добри и гостоприемни. А и наши сънародници са, нали? Няма директна рейсова връзка между Цариброд и с. Звонци, а се тръгва с междуградския рейс Цариброд - Пирот, слезе се някъде на половината път между двата града - в с. Бело поле в Пиротско, където пък се чака рейса от Пирот за Звонци.

Някъде пред самия подстъп на селото, през прозореца на рейса, там подир местните гробища, в момента, когато лъчите на прогряващото септемврийско слънце тъкмо започваха да милват тази южна част на селото, сързях някакво жълтило, а когато по-добре загледах, проумнях, че това всъщност са кола с жълт цвят. И веднага ми премина през ума, че приятелят ми Иван Николов, на когото аз нагалено му викам Иванчо, и за когото вече знам, че има кола с такъв цвят, се е завърнал в родния си край, в къщата, в която се е „излюпил“. И, ето, първата тема за списване вече е узряла в главата ми.

Отдавна се познаваме с Иванчо. Малко е с остър език, но винаги прав и справедлив. Преди години се бе изпъчил пред камера на една телевизия с национална честота и в изявлението си между другото казал, че на българското национално малцинство в Сърбия са застрашени правата. Такъв е – смел, „без косми по езика“. Понякога на някои заприлича на Джеймс Дин, съответно – „бунтовник без причина“, но когато човек по-добре анализира какво говори, осъзнае, че той всъщност винаги има причина, т.е. критиките му винаги са дълбоко мотивирани.

Гастарбайтер е. Работил е в Мюнхен, добрал се до германска пенсия, върху славянската душа „присадил“ оптимална доза германска дисциплина, точност, педантичност, прагматизъм... Има апартамент в Мюнхен, къща в Бабушница, два апартамента в Ниш, родна къща в с. Звонци... Неотдавна, когато разговаряхме по телефона, разбрах, че в Бабушница малко „го ядосват“. Построил хубава къща някъде в централната част на града, но има съседи, които именно в тази част на „столицата на Лужнишко“ отглеждат свине. Воня, нали се сещате? Съзирал общински служители, съответни инспектори, но проблема не можал да реши. Някои от хората, към които се обрънал за помощ, дори му обяснявали, че животните, които отглеждали съседите му, всъщност представлявали – домашни любимци!?!

Кафе, мезе, ракийка...

Вече съм пред жълтата кола „Шкода“ (макар че очаквах да видя „Мерцедес“, но...) и къщата на приятеля ми: „Иванчо, тук ли си?“, викам гласно и той ме чува, но отговаря не от своя, а от двора на съседа - чичо Добривойе Тончев, за когото след малко разбрах, че всъщност му е шурей. Със съпругата на чичо Добривойе, леля Зора, Иванчо бил втори братовчед.

Иванчо ми вика: „О-о-о, каква изненада! Откъде-накъде ти тук...?“ След „церемонията“ на здрависването, запо-

знаването..., сядам и започвам разговор. Иванчо и Добривойе вече си сложили мезенцето и ракийката. От чантата си вади три екземпляра на най-новия брой на „Ново Братство“, давам на домакините си и казвам: „Ето, аз на вас подарих по един екземпляр на вестника, сега е редно вие на мен да ми сварите едно кафе. Мисля, че „трансакцията“ е почтена!“

Разбира се, че получих кафе, но се възползвах от присъствието на приятеля ми Иванчо, та изкарах и мезе. Чичо Добривойе от мазето изнесе най-хубавите си и вкусни домати. Тези от сорта Медено сърце, тъй като имат сърцевидна форма. А имаше и сиренце, сланинка... Добър и кротък човек ми се стори този чичо Добривойе. По потекло е от съседното село Берин извор, но в с. Звонци навремето свил семейно гнездо. Работил в Звонско, докато там имало работа, а след когато всичко рухнало, се принудил да идва на гурбет в Словения, където работил много години. Сега е пенсионер. Пристига му и пенсия от „змайчеките“, добре му е сега май... Главен човек е на бабушничкия клон на пенсионерската организация в Звонския край.

Синко, деца да създаваш...

За Иванчо вече доста съм казал. Едно време беше активист за защитата на правата на българското малцинство в Бабушничко. Мисля, че сега малко се разочарова в определени хора и определени политики, та май и активностите му в тази посока стихнаха. А може би се и лъжа?, все пак не разговарях подробно с него по тази тема.

Когато заговори какво все има, съответно какво все е спечелил през живота си, на събеседника му може и да се „позамее“ в главата. Има един син, който живее в Германия, и едно внуче. Казва на мен и чичо Добривойе по време на разговора: „Аз на сина ми говоря: ‘Синко, деца да създаваш, та да има кой да харчи това, което съм спечелил!’“! В момента, когато Иванчо това го каза, на мен някъде, май от дълбините на подсъзнанието, вероятно с някакъв мотив (то и на мен ми минава „срока на годност“, нали се сещате?), ми премина през ума онази реплика от прословутия филм на Шиян:

„Тате, и за бих работил това.“ За чисто щастие, шантавата ми асоциация не споделих на глас, та никой сега няма и да знае какво ми е хрумвало.

Теми и дилеми

Теми, по които говорих с домакините ми бяха цял диапазон. Главната бе как Звонския край лека-полека умира. Хората са все по-малко. Опасност от закривене е надвиснала и над тамошното училище. Говорихме и по темата колко хора е имало преди 50-ина години, а колко са сега. Отсреща на къщата на домакина ми, там, на хълма от северната част на регионалния път, който фактически разделя селото на две, наблюдаваме как пасат и си играят козички, която гледка ни разкрива възможността да поговорим и по темата за животновъдството в този край. Но и тук стигаме до песимистични изводи. Все по-малко хора, все по-малко добитък.

Признавам си, със събеседниците ми не можах да установя винаги „абсолютен синхрон“ по отношение на хората, които те са познавали (или все още познават), а аз пък не съм ги познавал или съм ги познавал бегло, тъй като все пак съм с 20-ина години по-малък от тях. Чичо Добривойе е роден през 1950 г., докато Иванчо е една година по-възрастен от него. Питат ме за еди кой си човек от Царибродско, а аз по принцип отговарям: „Ами, чувал съм за него, но съм доста по-малък, та не знам подробности...“ Добра част от разговора ни, който се отнасяше до хората, бе свързана с преждевременно починалия преди няколко месеца мой комшия, а роднина на Иванчо, Васко Виденов, митничар от Цариброд, добър човек, широко скроен, дружелюбив, филантроп...

В Бабушница му най-хубаво

Между къщите на чичо Добривойе и моя приятел Иванчо в Звонци няма ограда. Иванчо дал ключа от къщата си на Добривойе и той ползва, но и поддържа къщата му. Иванчо преди години построил пред къщата си прекрасно кътче за отдиш със скамейки, навес и скара, от което се разкрива чудесна гледка към останалата част на селото и се вижда рекичката Благъшница, чийто ромон, поне така ми се струваше, допира чак до там. Питам чичо Добривойе: „Всъщност искаш да ми кажеш, че можеш безпрепятствено да ползваш и тези скамейки, и тази скара..., когато Иванчо го няма?“ Домакинят ме погледна малко учудено и отвърна: „Ами, разбира се!“ Заклучвам:

„Е, тогава ти, чичо Добривойе, и ти, Иванчо, наистина сте за във вестник да ви пишем.“

Въпрос имам и за Иванчо: „Къде му е най-хубаво – в Мюнхен, Ниш, Бабушница или Звонци?“ Самоуверен съм, мисля си, че отговора се подразбира (четете: ще каже, че му е най-хубаво в с. Звонци), но той прави за мен „неочакван дрибъл“: „Най-хубаво ми е в Бабушница, защото там къщата съм си строил сам и то по моя вкус.“ Логично, нали? Мотивиран отговор! Без патетика, германска школа!

Време за раздяла

И така дойде време да се разделя от стария и най-новия ми приятел – Иванчо и чичо Добривойе. Накрая трябва да се заснеме и снимка за спомен, която ще сложа и във вестника. Чичо Добривойе гледа да нагласи и къщата му поне малко да влезе в кадър, тъй като му е мило – постегнал я. „Облякъл ѝ кожухче“, съответно сложил изолация от 5 сантиметра (значи, няма вече студ, мац...!), сложил нови керемиди и олуци, уредил фасадата...

Казвам: „Трябва да ходя и другаде. Редно е поне три информации днес да набера за вестника ми от Звонци.“ Чичо Добривойе ме пита: „А защо е нужно да са три?“ Отвърщам: „Една за закуска, друга за обяд, трета за вечеря, чичо Добривойе.“. А той ме гледа и не знае дали се майтапя или съм сериозен. Ако беше ме познавал по-добре, щеше да знае, че съм голям шегобиец.

Е-е, за такива срещи се живее, хора! Това са редки моменти в кариерата на един журналист, когато почувства удовлетворение от факта, че се занимава с тази дейност. След няколко години срещнеш стар приятел - Иванчо, запознаеш нов приятел, съвестен, добър, земен и почтен човек, какъвто е чичо Добривойе. Прекараш времето в природата, на чист въздух, с добри и положителни хора, в разтоварващ разговор, в един прекрасен край, за който дори и президентът на Сърбия твърди, че е един от най-красивите в страната.

Що се отнася до мен, аз си изпълних задачите. Предадох ви, уважаеми читатели, една топла, простосърдечна приказка за добри хора, в която няма сензации, скандали, шуротии... Освен ако сензацията не е в това, че в днешно време един зет и един шурей са в извънредни отношения!?! Когато си помисля по-добре, това днес наистина е рядкост, нали?

Б. Димитров

In memoriam

Райна и Любомир Голубович (1933-2019 г.)

През една и съща година се родиха, през една и съща година се починаха. Райна и Любомир Голубович оставиха дълбока следа в просветното дело в Царибродския край. Родени са през 1933 г., неотдавна се почина Райна, а преди броени дни и съпругът ѝ Любомир. Тя преподаваше математика в основното училище, докато Любомир, на когото всички му викаха професор Голубович, бе биолог и преподаваше този предмет на поколения ученици в местната гимназия.

Пишейки този текст, бих искал да споделя преди всичко личните си впечатления от тези хора, предимно от професора. Райна не ми преподаваше математика в основното, така че по-малко я познавам, докато професор Голубович го познавах доста добре, имайки предвид, че две години ми беше гимназиален учител, а малко (или малко повече?), го познавах и „от политиката“, така че за него ще напиша повече.

Преди 15-ина години в един местен магазин се стигна до разпра между нас двамата. Аз очевидно този ден бях „станал на левия крак“, а май и той. Възрази нещо срещу съдържанието на „Братство“, а на мен в този момент „фитила ми беше почти изгорял“ и се стигна до лоши думи. Оттогава допреди три-четири месеца не споделяхме помежду си. Срещам го по улиците, но

не исках, като по-малък, да го поздравя. Смятах, че ме беше обидил жестоко. И мен, и фирмата ми.

Е, слушайте сега продължението на приказката: Преди три-четири месеца, чрез една съвместна приятелка, разбрах, че професорът е заинтересован с една журналистическа творба „да се увековечи“ големия им юбилей с Райна – 60 години съвместен и хармоничен брачен живот или, както обикновено за този юбилей се казва – Диамантена сватба. Какъв аз журналист щях да бъда, ако бях пропуснал да напиша статия за един такъв интересен случай? Това е като капитана да напусне пръв кораба си, който потъва, или е като комендантът на войската да избяга от полесражението в разгара на битката. Все пак 60 години съвместен живот между двама съпруга е рядкост, нали?

Следейки журналистическия си „инсект“ (може би ви изглежда неприлично, че се шегувам в този момент, но това го правя съзнателно, защото и професора бе известен като човек, който постоянно правеше шегички и то високо интелегентни, присъщи на изключителни интелектуалци), си казах: Ще отида, дори там ме и „попарили.“ Първите думи на професор Голубович бяха: „Подадена ръка! Преди да отида горе (посочи с пръст към гробището), бих искал да се помирим.“ В този момент се „пресякох“. След като се покоопитих, през ума ми премина, че аз като по-млад трябваше пръв да „поотпусна въжето“ и да изгладя отношенията ни и по-рано, а не да чакам чак толкова дълго време. Малко се направих на шантав, след което казах категорично: „Професоре, първо, Вие няма в скоро време да идвате „горе“, второ, доколкото си спомням добре, ние и не сме се карали, а между нас евентуално може би е съществувало само някакво малко недо-

разумение.“

Поради здравословни проблеми Райна не беше в състояние да говори и да се снима, така че разговора ни по случай Диамантената сватба отсрочихме за известно време. Научих обаче тогава и други не много весели детайли от живота на професора. Като млад се измъчил много. Татко му бил офицер. Роден е някъде в Шумадия, но потеклото му било черногорско. Като семейство се преселвали от град в град. Живеели във Враня, Неготин... Най-интересното в цялата приказка може би бе това, че таткото на професора пазил (бил своеобразна охрана) на малкия Крал Петър Втори – този, за който комунистическите власти навремето говориха, че през 1941 година избягал от страната във Великобритания пред нахлуващите фашистки злодеи. Поради този факт семейството имало много проблеми след войната. Таткото по време на Втората световна война бил в различни фашистки лагери.

Когато след войната дошли да живеят в Цариброд, обитавали в една къща, която се намирала там, където днес е паркинга от западната страна на хотел „Сакс Балкан“. Нямали ток. Една стаичка в къщата била предназначена за някакъв железничар, който обаче, поради задълженията си в службата, не винаги обитавал в нея. Той имал кабел за ток и позволил на семейство Голубович да го вкара и в онази част на къщата, в която те живеели, но тогавашен ръководител на електроразпределителното това не разрешил. Братът на професор Голубович бил много болен и било необходимо в стаята му да има светлина нощно време, т.е. - една крушка. На ръководителя в електроразпределителното това му съобщили, но той отвърнал с думите: „Нека да умре, копеле четническо!“ Братът на професора наистина умрял след сравнително кратък период от време. Бил много млад. По време на разговора ни професора сподели: „Официално бе набележено, че е умрял от туберкулоза, но ние, членовете на семейството му, знаем, че той фактически умря от глад.“

Не след дълго време от посещението

ми на Райна и Любомир Голубович, разбрах, че двамата съпругници продължили живота си в местния Старчески дом. Дъщерите им Драгана и Ема преценили, че там ще им е по-добре. Един ден през лятото ме повика служителката от ведомството Лозанка, която бе запаметила номера на мобилния ми телефон, и ми съобщи, че професор Голубович ми поръчал да отида в Дома, за да продължим разговора ни. Обещах, отидих, но се оказа, че по това време във ведомството върлувала епидемия на конюктивит, а на мен очите ми са „най-уязвимата точка“, така че не посмях да се кача на етажата, където обитаваше професора. Върнах се.

И след като преди няколко дни си помислих, че трябва да отида пак в Дома, за да изпълня обещанието си, пристигна вестта, че и професора „отишъл горе“! Следователно, обещанието си не изпълних, но това стана по волята на Всевишния.

Бих казал, че професор Голубович бе една твърде колоритна личност в историята на Царибродско през втората половина на XX и, хайде да оценя така, през първото десетилетие на този век. Всеизвестно е, че в един период от живота си е бил окачествяван и като дисидент, съответно човек, който с група съмишленици публично се е опълчвал срещу Тито и режима му. В началните години на този век бе един от инициаторите и главен идеолог на местната политическа сила Съюз на граждани Цариброд (съкр. СГЦ), която на едни местни избори дори спечели властта и няколко години бе управляваща в общината.

Как всеки човек поотделно ще го помни след кончината му, това зависи от много фактори, а най-вече от самите тях като индивиди в най-широкия смисъл на думата. Във всеки случай професор Голубович бе човек с ярко изразено лично становище, който не „умираше от желание“ да угодничи на всеки.

Вечна памет на съпрузите Райна и Любомир Голубович, родени през една и съща година и починали се през една и съща година! Каква хармония!

Б. Димитров

Тъжен помен

На 5 ноември се навършва ЕДНА ТЪЖНА ГОДИНА от смъртта на

Даринка Гешева,

медицинска сестра от Горна Любата
(1941- 2018)

Панихидата ще отслужим на 20 октомври от 11 ч. на гробището в село Мусул. Каним роднини и приятели да ни придружат.

Хубавите спомени за теб и благородната ти душа вечно ще пазим в сърцата си!

Почивай в мир, нека те пазат ангелите!

Опечалени: семейство Гешеви

Тъжен помен

На 13 октомври се навършва ЕДНА ТЪЖНА ГОДИНА от смъртта на нашия мил съпруг, баща и дядо

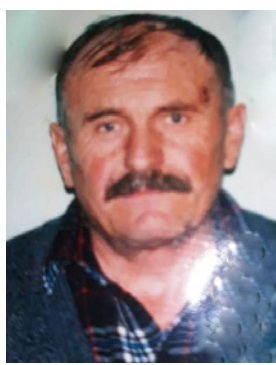
Янко Ангелов

от Долна Любата, махала Бързаци

(1945 - 2018)

Панихидата ще отслужим на 13 октомври (неделя) от 11 часа на долнолюбатските гробища. Каним роднини и приятели да ни придружат. Вечно ще пазим от забрава хубавите спомени за теб и твоите добрини! Благодарим ти за всичко! Почивай в мир!

Опечалени: съпругата Лиляна, синът Круме и дъщерите Сладжана и Елка със семействата си

На 11 октомври се навършват ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ от смъртта на

Крум Ангелов Митрев

от с. Долна Любата, махала Бързаци

Дълбоко в сърцата си пазим спомените за твоите добрини!

Поклон пред светлата ти памет!

От семейството

Тъжна вест

На 23 септември, на 66-годишна възраст почина

д-р Йелица Урошевич Христов

началник на педиатрията в Инджия

Тя беше голям борец и до последно се бореше за живота си.

Вечно ще я помним като добър човек и ще пазим хубавите спомени за нея и за нейните добрини.

Поклон пред светлата ѝ памет!

От семейство Христови от Долно Тлъмино

Афоризми - Симеон КОСТОВ

- Защо се бунтуват гласоподавателите след изборите? Нали те са отбелязали с нула броя пред името на кандидата.
- „Држи буре воду док мјстори оду!“ Майсторите си отидоха, водата изтри следите им.
- Нямам нищо, но това е нещо по отношение на сегашното положение.
- И за хората важи закона на пазара. Колкото са повече - цената им е по-ниска.
- Анонимен конкурс с шифър - най-сигурен начин за малверзация.
- Подслушат ме и когато мълча.
- Пенсиите трябва да се намалят на един динар. Следващата година два динара - ще отчетем ръст от сто на сто.

Здраво баба Сускье

Рабун

На Свету Богородицу убаво преславимо празникат на нашете две опшине. Ама ми се чини дека нийе по-убаво прославимо, три дъна славимо. За тебе може и да ѝе било по-убаво при вас. Нали знайеш, куде се пилето извело, тамо си му убаво. Само да видиш - центарат на нашуту опшину за банку, сигурно ѝе по-убав от вашият. Домат ни накингуен, доктан ко за свадбу, ка улезнеш у коридорат, незнайеш куде първо да гледаш. Од ѝедну рисункье на стариат Цариброд од Мету Петрова, од другуту старинские песме, све се лъци. А пред вратата на терасуту изложба на старе сликье од Београд до Совио. Милина, убавило. У домат старуту салу попременили - нове столице, не скърцаю ко старете, нова техника, усвитлако се. Завесете не бинуту се саме дизаю и саме спущаю, а не ко нийе у село ка с рукье сецайемо църгъете, па се усметемо. И пълна сала с госйе - нашият амбасадор, па министерката за путшцата, па госйе из Бугарскъ и Сърбию... Валише се опшитарете, даваше награде и похвале на заслужни човечи. Све убаво.

Пред домат пай преправляше търгат, потегнуше и средише галериюту, на общинуту две табеле турише - на ѝедну пише Цариброд, на другуту - Димитровград. Па си сам избираш - или си дошъл у Цариброд или у Димитровград, или у двата града. Ко ти воля. Широка демокрация, тънка шия - ко що думаше Душко Арабинат, бог да му душу прости.

Мину славата и пай се збрамо у пенсионерското на кафе и чай и на чашку орату. И поче разправия за славуту. Я знам дека има човечи наопако насадени, нема им угоджа, ама не съм знал дека се при нас теквия толкова наотили. Почеше дека много паре върлѐне у домат, с толкова паре они могли да направе нов. Па за търгат пред домат - три пути га праве и преправляю ко дошла демоктацията и свак пут по-лоше од преди. А па за двете табели с различната имена - не могу да ти пишем кво све не надобише. Некои се опиташе да ги смире, ама нема надоратување. И све знаю - запенили ко неспокоени веppure, никога не слушаю, праве си циркус. Ка се произдуваше и другите мануше да им

противрече, даскал Тоша им полъка обясни за надписите на табелите на опшину. Ка доодиш одкуде Пирот, рече он, улазиш у Димитровград, а ка доодиш од Бугарску - у Цариброд. Ка идеш за Бугарско, излазиш из Цариброд, а ка за Пирот - из Димитровград. А Драган Чумата че пита: - Ка доидеш из Бугарско те тука до домат и се върнеш назад - бил ли си само у Цариброд? Или ка доидеш одоздоле до станицу с возат и се върнеш с возат, ти ли си бил само у Димитровград? Тоша пуну на нос и вати вратата, а они пай се учако-рише. Я си сърбам чайкът, слушама ги и си мислим: За търгат може и да су прави, за по-малко од 20 године три пути га преправляше, а за мене най-стариат си беше най-убав. Или ми се тека чини - бил сам тъгай по-млад, па ми све било убаво. Съга само по-убаво ме налегле болецинете. А домат убав изнутра, само да га среде малко однадворка, че буде ко невеста. И за това що му наоде ману за изнутра, не су у праву. Сети се и пита бая Ордаана Къелестуруту, кой най-много ману наодеше:

- А бе байе Ордаане, ти беше ли у салуту на прославуту, улазил ли си у домат од ко га средише?

Бая Ордаан поче да трепче и жмичка ко сойка на юговину и рече. - Они голкье не окаю на прославе? - Добре де, кажем му я, па после прославуту или преди, улазил ли си у домат, видел ли си кво ѝе направено та толкова наодиш ману?

- Не съм, а и нечу да улазим у туя проклетию - простеня Ордаан, узе си капешлякат и вати вратата без поздрав.

Галамджийете се укьуташе, другий се усмеяше, а бая Тимча ми рече:

- Бре баксуз човек, ама ти му найде калъкуту. Не видел, а наоди ману. Изгледа ми за нѐга нема нищо убаво.

Тека бабо Сускье нийе по славуту си направимо гюрунтию за нищо, поизчешамо си ѝезиците, а некои си показаше и магарияту.

Айд у здравље баба Сускье, поздрави ми деда Лулу и Бог да ви пази од баксузи.

Деда Мана

Вицове

Двойка е в съда. Ще се развеждат. Жената говори първа:

- Представете си, ваша чест, той стигна до там, че изнесе всички тенджери от къщи, продаде ги за цветни метали, а парите изпи.

- А тя забеляза, че нямаме тенджери едва на третата седмица...

*

Ако на кракът ви падне тухла, а вие не знаете български...или сръбски, то на практика няма какво да кажете

*

Пътува жена в маршрутката. Трябва да предаде напред пари за билета. Близо до нея седи друга жена. Как да се обърне към нея - на «ти» или на «вие»? Разсъждава логически.

Тази маршрутката е експресна. Ако до сега не е слязла, знаячи отива в моят квартал. Отива с бутилка вина, значи отива при някой мъж. Бутилка е скъпа, значи отива при някой красив мъж.

В нашият квартал има само двама красиви мъже: мъжът ми и любовникът ми. Тя не може да отива при любовника ми, защото в момента аз отивам при него. Значи отива при мъжа ми. Мъжът ми има две любовници - Катя и Ани. Катя е в командировка.

- Ани, ще предадете ли на шофьора парите за билет?

Момичето (учудено):

- От къде ме познавате?

*

- Тате, ти защо се ожени за мама?

Бащата се обръща към съпругата си и казва:

- Виждаш ли, даже детето се чуди!

ВЪПРОС ЗА
РАЗИСКВАНЕ

Вари ли се от африкански сливи ракия?

(или - От хитър има още по-хитър)

Както вече е известно, в парка в центъра на Цариброд, покрай останалите декоративни дървета, цветя и храсти, са засадени и сливи. Местни шегаджии са склонни да твърдят, че става дума за сорта Африканска слива.

На скамейките под сливите обикновено си почиват най-възрастните царибродчани, очаквайки, както твърдят шегобийците - да ги сполети някакъв благ бенефит.

В цялата приказка „място под слънцето“ си търсят и местните „теоретици на заговори“, разширявайки слуха, че сливите навремето охотно са засадени там с цел по перфиден начин да се повлияе върху раждаемостта в общината.

През лятото разбрахме, че един наш колега, журналист събира сливите, от които по-късно вари ракия. Питаме го „най-сериозно“ може ли да ни продаде някой литър от питието?, на който въпрос той ни даде „още по-сериозен отговор“:

- Ако вече не сте знаели, нека да ви информирам, че от африкански сливи не се вари ракия, сподели колегата категорично, а на въпроса ни - защо?, даде следния „съвсем логичен и въз основа на науката базиран отговор“:

- Защото при варенето изправят лулата. Естествено, мисля на лулата на казана, недей да стане някакво недо-разумение!

Браво, колега! Хитро и ефектно!

Б. Д.

